

154. Klockarfar han skall allting bestyra.

Klockarfar han skall nu all-ting be-sty-ra, lä-ra bar-nen, att
två och två det är fy-ra. U-tan ho-nom man kan ej lä-ra att
sta-va, u-tan ho-nom man kan ej fol-ket be-gra-va.

2. Föds ett barn, så frågas Vad skall det heta?
»Gå till klockarn han måste allting ju veta.»
Om ett par sig i äkta ståndet begiver,
är det klockarn som bröllopsverserna skriver.
3. Får med sjukdom för sina synder man sota
»gå till klockarn, han skall dig nog kunna bota.»
Om processer och annat otyg man äger
»gå till klockar och hör dig för vad han säger.»
4. Han skall veta råd för alla slags sorger,
ympa barn skall han kunna, samt spela orgel.
Det är han, som skall hålla handbok åt prästen
och vid gravöl är det han som får resten.
5. Varje söndag skall predikstolen han damma
klockare och klokare är det samma.
Han i läsa skall känna nyaste moden,
lugga barn skall han på Lankaster-metoden.
6. Han åt prosten skall väga tionde smöret,
bakpå chaisen åka med till förhöret.
Prost och kaplan han söka skall att förlika,
och vid mässfäll det händer, att han får predika.
7. Ingenting, nej intet får han försumma
dör en gubbe så tröstar klockarn hans gumma.
Han skall föra an både dansen och leken,
och vid bordet är det han som skär steken.
8. Han skall vara med från början till slutet,
skall det skjutas så släpper klockarn till krutet.
Han skall vara en hjälp för gamla och unga,
framför allt skall han vara grym till att sjunga.
9. Överallt så är klockarn framme och råder,
får man tandvärk, skall han på tummen slå åder.
Men i dag så är hans helaste ärend,
att lyckönska er, silverstjärnor i Wärend.
C. W. Böttiger.